

Kiállítási napló

Nagy Károly képei

Az Oskola utcai Paletta Galériában **Nagy Károly** festményei láthatók. Kis híján negyven kép — másfél évtized munkálkodását öleli fel. Ez az arány mutatja, hogy Nagy Károly nem főhivatású festő, 1975-ben végzett a tanárképző főiskola rajz szakán, s „civil” foglalkozása mellett azóta is folyamatosan és kitartóan műveli a festészetet. Pedig sokszor nehezíthette az ő helyzetét is az amatőrök és a profik közötti, legtöbbször hivatalokból mélyített szakadék. Ezért is jó dolog a Paletta Galéria léte, mert a hosszú távú terveken nyugvó, s olykor sok, szakmán túli szempontnak is megfeleltetett hagyományos kiállítási fórumok mellett szabadon és kötöttségek nélkül mutat be kiállításokat.

A kiállított anyag változatos. Egyszerre kísérletező kedvű és hagyománytisztelő festő. A hetvenes évek elején készített (éremtárlóban sorakozó) tusképek például látszólag absztraktok, mert a spontán lendületet közvetítik, de apró, miniatűr-méretűek a gondosságból ered. Szembetűnőbb a művész igénye a nagyobb méretű olajképeken, de nemcsak a figurativitás miatt. A korai nonfiguratív után a szecesszió ihletése következett. Ez azonban nem csupán a kétsőségek — ives vonalak, sejtelmek hangulat — átvételében mutatkozott, hanem tartalmi, szemléleti hasonlóságban. Gondolok itt a színes ceruzával rajzolt meseillusztrációra, és a Nikét város harcosokra ábrázoló olajképre.

Nagy Károly festészetére általában jellemző a látomásos lírai megközelítés, akkor is, amikor plein air-tájképeket fest. Itt is az emlékezés és a nosztalgia távolsága határozza meg a formai megjelenítést. Ezért van rokonság az olyan, témával egymástól látszólag távol eső képek között, mint a Bokros, a Látomás és a Szonett. (Ez utóbbi kettő talán a kiállítás legszebb képei.) Tíz kerek formátumú kis tájkép annyiban üt el az előzőektől, hogy itt faktúrás felületkezeléssel, reliefszerű hatást ér el, ezzel helyettesítve vonalat és színt. A régies hangulatot idéző képfarmák a mesterség tisztelgérése is. Az előzőektől, hogy itt faktúrás felületkezeléssel, reliefszerű hatást ér el, ezzel helyettesítve vonalat és színt. A régies hangulatot idéző képfarmák a mesterség tisztelgérése is.

Ibos Éva

Megint a csúcson: Misura Zsuzsa

„Atütő siker” — azt hiszem a szakmai zsargon ezt a kifejezést tartja fenn arra az esetre, ahogy **Misura Zsuzsa** a budapesti és a szegedi operatársulat tagját fogadta a közönség és kritika legfrissebb szerepében, Izoldaként. Sokan „újráfelfedezést” is emlegettek, pedig aki figyelemmel kísérte a művész pályáját, tudja, hogy sorozatos újráfelfedezései között is keményen dolgozott, sőt, nagy sikereket aratott — csak talán nem ilyen zajosakat.

— **Úgy tudom, az Operaház énekkarában kezdte pályáját. Mindig is szolistanak készült?**

— Igen, kezdettől szolista szerettem volna lenni. Az Operaház előtt az Állami Népi Együttesben énekeltem. A szüleim azonban nem tudták volna finanszírozni, hogy öt évig járjak a Zeneakadémiára. Így magánúton tanultam a szerepeket. Megtanultam nyolc teljes főszerepet, köztük Aidát, Elvirát az Ernániból, Ameliát a Simon Boccanegrából, vagy a Don Giovanni Donna Annáját. Úgy gondoltam, ezek van esélyem, hogy színpadra kerüljek. Mimi meg Tosca akkor öt-hat is volt az Operában. 1976-ban egy próbaéneklés után — zene-kari és színpadi próba nélkül — beállhattam az Aidába, de az akkori igazgatónak nem tetszettem túlságosan, s nem adott további szerepeket. „Kiugrásom” A bolygó hollandi Sentájához fűződik, amelyet már Mihály András bízott rám, s a sors ironiája, épp az előző direktor dirigálta az előadást.

— **Mit jelentett a karrierje szempontjából Szeged?**

— Nagyon sokat. Igen fontos számomra, hogy itt évente egy — néha két — premiért énekelek, sokat lehetek színpadon. Különösen jó volt ez az Operaház felújításának időszakában. Szeged hozta meg számomra az első nyugati vendég szerepeket is. Úgy érzem, az utóbbi három-négy év műhelymunkája során különösen sokat fejlődtem. Az idei Liszt-díjamat is legalább felrészben Szegednek köszönhetem.

— **Mostanában mindenki pénzről beszél és adóval számol. Megéri a kettős tagság?**

— Hát anyagilag nemigen, eddig se érte meg. Tavaly itt 6 ezer 500 fo-

rint volt a fizetésem, és — számoljon utána — harmincször jöttem le, legtöbbször kocsival, illetve Trabanttal. Egy alkalommal Petrovics Emil beült mellém. S amikor indítottam, elszőnyedve kérdezte: „Hogy tud maga még tisztán énekelni ilyen zaj mellett?” Nem a pénz miatt, hanem azért ragaszkodom a városhoz, mert szeretek itt lenni. Úgy érzem, engem is szeretnek, és szép szerepeket kapok.

— **Jövőre milyen szépségek várják a szegedi színpadon?**

— Újra énekelni fogom az Álarcosbál Ameliáját, és valószínűleg, a Don Giovanni-ban is benne leszek.

— **Mindkettő régi ismerős. Most viszont egy Pesten**

vadonatú cimszerepben aratott sikert.

— Izolda óriási feladat, és óriási lehetőség volt. Feladat, mert az első igazi nagy Wagner-heroína a repertoárban — sokan feltették is tőle, s kezdetben, bevallom, bennem is volt némi bizonytalanság... És lehetőség, mert talán először kaptam meg azt a reklámozást, amit egy felújítás első szereposztása jelent. Eddig ugyanis mindig második szereposztásban voltam, vagy később álltam be a darabokba.

— **Mindig imponált nekem az Ön technikai biztonsága. Nem emlékszem, hogy előadásán hallottam volna valaha hibázni. Hogyan készül a szerepléseire?**

— A technikámat tanáromnak, Szőnyi Ferencnek köszönhetem, ő ma is rendszeresen foglalkozik velem. Semmiféle lazaságot nem enged. Nem lehetsz rosszkedvű, fáradt, az a pénz nem érdekli — szokta mondani.

— **Csak nem akarja azt mondani, hogy seregnyi főszerep, siker, Liszt-díj után hetente énekórát vesz?**

— De, pontosan így van! Izoldát is a tanárommal vettük át, gyakoroltuk be, s most már ülve, fekvő, bár-hogy el tudom énekelni. Valaki azt mondta: Úgy csinálod, mintha táncdalt énekelnél mikrofonba! Ez a könnyedség azonban nem magától jön, igen sok munka van mögötte. Szerencsére én már nem arra figyelek, hogy *hogyan* énekelek, hanem, hogy *mit*.

M. T.

Hőléghallon-világcsúcs

Életveszélyes mutatvány közbeiktatásával állított be magassági világrekordot a hőléghallonos repülésben egy svéd mérnök Texasban. Sikerkült 18 195,5 méter magasságba emelkednie, gyakorlatilag elérve azt a bűvös határt, a 18 200 méteres magasságot, amelynél magasabbra hőléghallon nem képes emelkedni, mert a levegő oxigéntartalma olyan kicsiny, hogy már nem tudja táplálni a lángot, amely a ballon levegőjét melegíti.

Az akrobatamutatónyra az kényszerítette Per Lindstrandot, hogy a startnál a léggömb emelkedni kezdett, még mielőtt a segédkezők lekaszthatták volna a 3-ik és 4-ik homokzsákot is a

kosárról. Mivel ezekkel a nehezebbekkel a pilóta semmiképpen sem dönthette volna meg az előző világrekordot, magának kellett őket eltávolítania repülés közben. Az első zsákot 6100 méteres magasságban vágta le bicskájával, kihajolva ballonoskarának széléről. A másik zsák eléréséhez viszont, oxigénmaszkját levéve, ki kellett másznia a ballon kötelzetére, foga között tartva a bicskát, és pusztá kézzel kapaszkodva a kötelekbe, 6700 méteres magasságban.

Az előző hőléghallonos magassági rekord 16 801 méter volt, amelyet 1980-ban az angol Julian Nott állított fel.

Zsúfoltan

a Csikós iskolában. A nyílt és egyenes beszéd ritkán kelt fölháborodásokat, amiatt senki nem neheztelt, hogy nincs rá pénzünk, ellenben szóva tette mindenki, hogy az említett iskola meglehetősen zsúfolt, és ha még tovább akarjuk beletölteni a gyerekeket, ártunk vele. Fölvívott az iskola igazgatója is, ugyanezt állítva, és meghívott egy röpké beszélgetésre az iskolába.

Tizenhat tanterem volt átadása pillanatában, most húsz tanulócsoporthoz (osztálynak is mondhatnánk) működik benne, és tíz tagozatos is az iskola, emiatt is szükség volt rá, hogy a szolgálati lakás szobáit, a műhelyeket, sőt a kazánház egyik helyiségét is tanterem gyanánt használják. Ha több he-

lyük lenne, több évfolyamot bontaniuk kellene, mert a 37–40-es létszám már nagy nehezék egy osztály elmozdításán. Szomorúan mondta az igazgató, hogy a szakirodalom által ideálisnak mondott létszámmal egyetlen osztályt se működtethetnek most se — még a tanév végén beszélgettünk! —, de nem lesz rá módjuk jövőre se, és föltehetően később se. Évfolyamonként így is három osztály működik már a folsó tagozatban, de nagy szükség lenne egy negyedikre is.

Ha ezeket a tényeket figyelembe vette volna a város vezetése, talán nem hagyta volna elhagasztani a Hargitai utcában az új iskola fölépítését, gondolkodnánk, ha nem tudnánk, hogy első szempont a

pénztelenség volt. Az óvoda esetében kedvezőbb a helyzet, és — sajnálkozva tesszük hozzá — föltehetően kedvezőbb is marad. Fogytán fogynak gyerekeink. Az iskola melletti óvodába is tudnának még fogadni utánpótlást, és a Bérkert utca végén levőbe is, a tervezett óvoda és bölcsőde építésének elhalasztása tehát nem jelent katasztrófát, ha a számokat nézzük. Itt persze más szempontok is előjönnek: az a szerencsésebb megoldás, ha nem kell a gyerekeknek messzire utazniuk. Az említett pénztelenségünk miatt azonban erre, úgy tűnik, nem lehetünk figyelemmel. Minket mindenesetre vigasztalt az a tény — ha egyáltalán vigasztalhat —, hogy az iskola építése is csak ár-ér-ebb tolódot, de nem vétél le a napirendről. Reméljük, gyerek is lesz még hozzá, ha már pénzünk lesz rá.

Horváth Dezső

Mi? Hol? Mikor?

1988. JÚNIUS 9., CSÜTÖRTÖK — NÉVNAP: FÉLIX
A Nap kel 4 óra 47 perckor, és nyugszik 20 óra 40 perckor.
A Hold kel 1 óra 45 perckor, és nyugszik 15 óra 19 perckor.

VIZÁLLÁS
A Tisza vizállása Szegednél szerdán plusz 435 cm (áradó).

HATVANEVES
Potyondi Margit (sz. 1928) Munkácsy-díjas belsőépítész, számos színház, szálló berendezésének tervezője.
TIZENÖT ÉVE
hunyt el Beret Péter (1894–1973) orvos, címzetes egyetemi tanár, ornitológus, a Fehér-tó fölfedezője és kutatója. Gyűjteményét a Móra Ferenc Múzeum őrzi.

MOZIK:
Vörös Csillag: délelőtt 10, délután fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor: A kicsi kocsi Monte Carloba megy (színes, m. b. amerikai filmvígjáték, III. helyár).

FÁKLYA: délután fél 3 órakor: Rém-mese (színes, m. b. amerikai rajzfilm), háromnegyed 5 és 7 órakor: A kicsi kocsi Monte Carloba megy (színes, m. b. amerikai filmvígjáték).
Szabadság: délután 3, negyed 6 és fél 8 órakor: Diplomás örömlány (színes, m. b. angol film, III. helyár!).
Filmteka: fél 6 és fél 8 órakor: Brazil (színes, angol film).
Kiskőrössi halászcserda: (videomoz) délután 4 és este 8 órakor: Sorscsapás (színes francia film).

Kiskőrössi halászcserda (kertmoz): este 10 órakor: Pat Garrett és Billy, a kölyök (színes amerikai film, IV. helyár!).
Kertmoz: (Újszeged) este 9 órakor: Nászdézsaka kísértetekkel (amerikai film, IV. helyár!).
Eva presszó: este fél 9-10-11 órakor: Kettős gazlók (hongkongi film).

ÚGYELETES GYÓGYSZERTÁR
Klauzál tér 3. szám (13/57).
Este 8 óráttól reggel 7 óráig. Csak sürgős esetben.
BALESETI, SEBÉSZETI ÉS UROLÓGIAI FELVÉTELI ÚGYELET
Ma a balesetet szenvedett személyeket a II. kórház (Tolbuhin sgt. 57.) veszi fel, sebészeti felvételi ügyeletet az I. sz. Sebészeti Klinika (Pécsi u. 4.), urológiai felvételi ügyeletet a II. kórház tart.

A balesetet szenvedett gyermekeket a kórház baleseti sebészeti osztályán, az egyéb sebészeti gyermekbetegeket a sebészeti klinikán látják el.
EJSZAKAI ORVOSI ÚGYELET
Este 7 óráttól reggel 7 óráig a felnőttlakosság részére: Szeged, Hunyadi János sgt. 1. sz. alatt. Telefon: 10-100.

GYERMEKORVOSI ÚGYELET
Munkanapokon 13 óráttól másnap reggel fél 8 óráig, szombaton, vasárnap és munkaszüneti napokon reggel fél 8 óráttól másnap reggel fél 8 óráig a Lenin krt. 20. sz. alatti körzeti gyermekorvosi rendelésben történik a sürgős esetek orvosi ellátása.
GYERMEK FÜL-ORR-GEJESZETI ÚGYELET
Ma este 19 óráttól holnap reggel 7 óráig az Újszegedi Gyermekkórház, Szeged, Odessza krt. 37. Telefon: 22-655.

FOGORVOSI ÚGYELET
Hétfőtől péntekig 22 óráttól reggel 6 óráig, szombaton reggel 7 óráttól hétfő reggel 7 óráig: Szeged, Zöld S. u. 1–3. Telefon: 14-642.
SOS LELKISEGÉLY-SZOLGÁLAT
Mindennap este 7 óráttól reggel 7 óráig. Telefon: 11-000.

IFJÚSÁGI DROGTELEFON: 54-773
Hétfőn és csütörtökön délután 3 óráttól 6 óráig hívható.

BUDAPEST 1.
8.55: Tv-torna
9.00: Képzőművészet
9.05: Teledoktor
9.15: Szia, Mami!
9.45: A harmadik határ — 8. (ism.)
10.35: Képzőművészet
10.45: Hírek
16.50: Hármaskör csatorna
17.35: Telesport
18.00: Új Reflektor Magazin
18.55: Tv-torna
19.00: Esti mese
19.15: Lottósorsolás
19.30: Híradó
20.05: Fórum
21.25: A hét műtárgya
21.30: Josephine Baker élete — angol film
22.50: Híradó 3.

BUDAPEST 2.
18.20: Képzőművészet
18.35: Kezefogva — (ism.)
18.55: Sorsárak — (ism.)
19.00: Hírek szlovák nyelven
19.05: Ecranul nostru — román nyelvű nemzetiségi műsor
19.30: A fekete inges ember — finn tv-film
20.05: A repülő hölgy — angol tv-film
21.00: Híradó 2.
21.15: Atlétikai Mobil Nagydíj
22.15: Képzőművészet
BELGRÁD 1.
17.40: Híradó
18.00: Körzeti híradó
18.30: Rajzfilm
18.40: Vetélkedő
19.15: Rajzfilm
19.30: Híradó
20.00: Politikai magazin
21.05: Zenés műsor
21.50: Híradó
22.10: Éjszakai műsor
BELGRÁD 2.
18.30: Belgrádi műsor
19.30: Híradó
20.00: Filmszem
22.35: Művelődési műsor
23.05: Atlétika
ÚJVIDÉK
17.40: Híradó
18.00: Újvidéki képeslapok
19.00: Ma
19.15: Rajzfilm
19.30: Híradó magyarul
20.00: Központika
21.00: Művészeti műhely
22.00: Híradó szerbhorvátul

KOSSUTH
8.30: A könnyűzene legszebb melódiái
9.00: Nóták
9.30: Aremelés vagy meggyezés
10.05: Repülő jő!
10.35: Nagy mesterek vonós műveiből
11.31: A Pickwick Klub — Charles Dickens regénye
12.45: Válaszolunk hallgatóinknak
13.00: Klasszikusok délidőben
14.10: A Meta együttes felvételeiből
14.32: Simándy József operett-dalokat énekel
15.00: Szórál szóra
16.05: Muzsika gyerekeknek
16.20: A Drakula órs és a madárkirály
17.00: A képviselő noteszből
17.05: Legkedvesebb verseiből válogat: Horváth Ferenc — Horváth Ferencet kösziünk! születésnapján
17.50: Esti kérdés
19.38: Alma és fája
20.20: Mertz: Hazai virágok
20.30: Történelmi portré: Serédi Jusztizmárról
21.00: Hangportrék — rádiós emlékek fényében
22.00: Hírvilág
22.30: Szimfonikus miniatűrök
23.00: A dzsessz világa

PETŐFI
8.05: Citeramuzsika
8.20: A Szabó család
9.05: Napközben
12.10: A Berettyóújfalui Ifjúsági Fúvószenekar játszik
12.30: A népművészet ifjú mesterei
13.05: Nosztalgiahullám
14.00: Színe-java
15.10: Operasínek
15.45: Törvénykönyv
16.00: Régi magyar muzsika
16.15: Duna menti rock-találkozó — Paks
17.05: Udonaságainkból
17.30: Zöldtelefon
18.30: Slágerlista
19.05: Operettkedvelőknek
20.00: A Poptarisznya dalaiból
21.05: A Magyar Rádió — Karinty Szinpad — A könyv komédiája
22.15: Népdalkörök pódiuma
22.40: Barangolás régi hangfémek között
23.10: Rockpanoráma
EARTOK
9.08: Regina Resnik opera-felvételeiből
9.37: Orosz szerzők műveiből
10.35: Félóra népzene
11.10: Magyarán szólva
11.25: Lendvay Kamilló kórus-műveiből
11.43: Zenekari muzsika
13.05: Theophania — a Rádió-színház műsora
13.53: Don Carlos — részletek Verdi operájából
14.30: Zene-történeti értéktár
15.00: Pophullám
16.02: A Svéd Rádió Szimfonikus Zenekara játszik
17.00: Nyitnikék
17.30: Komoly zene
18.30: In limba materna — román nyelvű nemzetiségi műsor
19.05: Evszázadok muzsikája
20.05: A Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekarának nyáresti hangversenye
21.15: A London Baroque Purcell-fantáziákat játszik
21.30: Az Emerson Lake and Palmer együttes felvételeiből
22.00: Napjaink zenéje

Talán nincsen is az országban olyan ember, akinek újdonságot mondanánk avval, hogy zsúfoltak iskoláink. A modern iskoláépítéssel ideális osztálylétszámokkal számol, az élet azonban, hálá a népesedési hullámnak, sorban nyújtja be cáfolatait. Mondom, hálá a népesedési hullámnak, és nem győzzük sajnálni, hogy a hullám mélypontja felé közeledünk már, nem kis megrázkódtatásokat okozva azoknak, akik nemzetünk jövőjét számolgatják.

Arról is megtudhatjuk, hogy talán nincs is ilyen ember, hogy a múltkor egyik cikkünk után kapkodhattak a telefonkagylót. Városunk egykori főépítészevel beszélgetve, az ő szavaira építve írtuk le, hogy legfalusiasabb meggyőződésünk azért programozták át az iskolaépítést, mert egyrészt nincsen pénz rá a városnak, másrészt pedig van még hely